

Vägledning om ändringar i MRR från 1 januari 2021

Naturvårdsverket är tillståndsmyndighet inom systemet för handel med utsläppsrätter (EU ETS). Detta innebär att vi prövar frågor som rör tillstånd till utsläpp av växthusgaser och hur utsläppen ska övervakas för de verksamheter som är skyldiga att ingå i systemet.

Denna vägledning riktar sig till verksamhetsutövare för stationära anläggningar och oberoende ackrediterade kontrollörer.

Övervakning och rapportering av utsläpp ska ske i enlighet med EU-kommissionens genomförandeförordning som kallas MRR (från engelskans Monitoring and Reporting Regulation). Från och med 1 januari 2021 så gäller en ny utgåva av MRR med nummer 2018/2066 vilket innebär en del förändringar för vissa verksamhetsutövare.

Denna vägledning syftar därför till att:

- Beskriva de viktigaste ändringarna som börjar gälla från och med 1 januari 2021
- Förtydliga vilka verksamhetsutövare som påverkas av dessa ändringar
- Kortfattat beskriva de ändringar som börjar gälla från och med 2022

Den nya utgåvan av MRR benämns i denna vägledning som *nya MRR*. Den största delen av de ändringar som följer av den nya MRR träder i kraft från 1 januari 2021. De ändringar som finns beskrivna i artikel 76 i nya MRR började gälla direkt och tas inte upp i denna vägledning. De ändringar som börjar gälla från och med 2022 beskrivs bara kortfattat i denna vägledning i dagsläget. Vi avser dock att återkomma med ytterligare vägledning även för dessa ändringar.

I vägledningen hänvisas till olika artiklar i nya MRR. Om du berörs av regeländringarna kan det vara lämpligt att läsa direkt i förordningen för exakt ordalydelse.

Observera att detta är ett föränderligt dokument och att nya versioner kan publiceras på Naturvårdsverkets webbplats.

INNEHÅLL

1	ALLMÄNT KRING ÖVERVAKNING OCH RAPPORTERING	5
1.1	Vad som räknas som betydande ändringar	5
1.2	När kategoriseringen av anläggningar eller bränsle- och materialmängder behöver ändras	5
1.3	Analysfrekvenser	5
1.4	Krav på att rapportera en preliminär emissionsfaktor för biomassa	6
1.5	Anläggningar med låga utsläpp	6
1.6	Ingående koldioxid	6
1.7	Användning eller överföring av dikväveoxid	6
1.8	Intervall för förbättringsrapportering	7
1.9	Krav på att rapportera avfallskoder har tagits bort	7
1.10	Uppdaterade GWP-värden	7
2	ANVÄNDNING AV KONTINUERLIG MÄTNING (CEMS)	8
2.1	Klassificering av utsläppskällor vid mätbaserad metod	8
2.2	Nya nivåkrav	8
2.3	Ny referens till standarden EN ISO 16911-2	9
2.4	Metoder för att bestämma biomassafraktion	9
3	NIVÅDEFINITIONER I BILAGA II	11
4	VERKSAMHETSSPECIFIKA ÄNDRINGAR I BILAGA IV	12
5	ÄNDRINGAR SOM BÖRJAR GÄLLA FRÅN OCH MED 2022	13
5.1	Biogas på naturgasnät	13
5.2	Anpassningar till förnybartdirektivet	13
6	KONTAKT	14

1 Allmänt kring övervakning och rapportering

I detta avsnitt beskrivs ändringar som träder i kraft från och med 1 januari 2021 och som rör övervakning och rapportering i allmänhet.

Verksamhetsutövare rekommenderas att se över om de påverkas av ändringarna och vid behov uppdatera övervakningsplanen.

Ändringar ska anmälas i det nya IT-systemet

Om ändringarna i nya MRR innebär att övervakningsplanen behöver uppdateras så ska denna anmälan göras i det nya IT-systemet, *EU ETS Reporting Tool*, som finns på plats i januari 2021. I de fall det uppstår behov av att uppdatera övervakningsplanen av andra skäl före 1 januari 2021 så rekommenderar vi att ni kontaktar Naturvårdsverket via epost för vägledning.

Mer information om hur ni går till väga för att lämna in handlingar i EU ETS Reporting Tool finns publicerat på Naturvårdsverkets webbplats: [Länk](#).

1.1 Vad som räknas som betydande ändringar

I artikel 15.3 har justeringar gjorts med avseende på vad som räknas som betydande ändringar av övervakningsplanen. I praktiken innebär dessa ändringar inga större förändringar för verksamhetsutövare. Det är fortfarande Naturvårdsverket som ska bedöma om en ändring är betydande eller inte.

1.2 När kategoriseringen av anläggningar eller bränsle- och materialmängder behöver ändras

Enligt tillägg i artikel 19.2 och 19.3 kan Naturvårdsverket tillåta en verksamhetsutövare att inte ändra kategoriseringen för en anläggning eller en bränsle- eller materialmängd trots att tröskelvärde överskridits. Verksamhetsutövaren behöver då kunna visa på ett tillfredsställande sätt att detta tröskelvärde inte har överskridits under de senaste fem rapporteringsperioderna och inte kommer att överskridas under kommande rapporteringsperioder.

1.3 Analysfrekvenser

I artikel 35.2 har ett tillägg gjorts som möjliggör att Naturvårdsverket och verksamhetsutövaren kan komma överens om en tidplan för analyser som är bättre lämpad för den aktuella verksamheten. Detta gäller för:

- Anläggningar som bara är i drift delar av året
- Bränslen eller material som levereras i partier där förbrukningen är utspridd på mer än ett kalenderår

1.4 Krav på att rapportera en preliminär emissionsfaktor för biomassa

Tidigare fanns enbart ett krav om att rapportera en preliminär emissionsfaktor för blandade bränslen. En justering i artikel 38.2 innebär att en preliminär emissionsfaktor numera ska rapporteras för all biomassaanvändning, inklusive för ren biomassa.

Emissionsfaktorn som ger ett bränsles fossila utsläpp beräknas som den preliminära emissionsfaktorn multiplicerat med den fossila fraktionen. Ett rent biobränsle kommer således fortfarande ha emissionsfaktorn noll eftersom biomassafractionen är 100%. Den preliminära emissionsfaktorn för ett rent biobränsle omfattar dock även de biogena utsläppen och är således inte noll.

Vilka anläggningar påverkas?

Alla anläggningar som använder sig av ren biomassa och som i dagsläget inte rapporterar en preliminär emissionsfaktor för denna biomassa berörs. Dessa anläggningar behöver se till att deras övervakning och rapportering även omfattar den preliminära emissionsfaktorn och vid behov uppdatera detta i övervakningsplanen.

1.5 Anläggningar med låga utsläpp

Två ändringar träder i kraft för anläggningar med låga utsläpp. Den första gäller en ändring i artikel 47.5 som innebär att anläggningar med låga utsläpp inte behöver inkludera osäkerheten i lagerförändringar i osäkerhetsbedömningen.

Den andra ändringen innebär att anläggningar med låga utsläpp får tillämpa som lägst nivå 1 för aktivitetsdata och beräkningsfaktorer vid användandet av mätningbaserad metod. Se även avsnitt 3 i denna vägledning.

1.6 Ingående koldioxid

Artikel 48 har justerats och ingående koldioxid som överförs till en anläggning är inte längre begränsad till enbart bränslen utan kan numera omfatta både bränsle- och materialmängder.

1.7 Användning eller överföring av dikväveoxid

Från och med 1 januari 2021 introduceras den nya artikel 50 som handlar om användning eller överföring av N₂O.

Vilka anläggningar påverkas?

Anläggningar där N₂O används eller överförs till andra anläggningar behöver se över så att artikel 50 efterlevs.

1.8 Intervall för förbättringsrapportering

Förbättringsrapportering enligt artikel 69.2 och 69.3 ska göras enligt de intervall som specificeras i artikel 69.1. Enligt ett tillägg i artikel 69.1 kan nu Naturvårdsverket förlänga detta intervall om verksamhetsutövaren på ett tillfredsställande sätt kan visa att orsakerna till orimliga kostnader eller till att förbättringsåtgärder är tekniskt ogenomförbara kommer att bestå under en längre tidsperiod. Förbättringsrapportering enligt artikel 69.4 ska dock fortsatt lämnas in samma år som påpekandena förekommer i verifieringsrapporten.

1.9 Krav på att rapportera avfallskoder har tagits bort

I bilaga X beskrivs vad som ska ingå i den årliga utsläppsrapporten. Här har avsnitt 1.14 tagits bort i nya MRR. Detta innebär att det från 1 januari 2021 inte är något krav på att rapportera avfallskoder för de avfallstyper som används vid en anläggning.

1.10 Uppdaterade GWP-värden

I bilaga VI har tabell 6 uppdaterats med nya GWP-värden (global warming potentials) för N₂O, CF₄ och C₂F₆.

Vilka anläggningar påverkas?

Detta påverkar anläggningar som har utsläpp av PFC från framställning eller bearbetning av primärt aluminium. Även anläggningar som har utsläpp av N₂O från produktion av salpetersyra, adipinsyra, kaprolaktam, glyoxal och oxoättiksyra påverkas. Dessa anläggningar behöver skicka in en anmälan om uppdatering av övervakningsplan.

2 Användning av kontinuerlig mätning (CEMS)

När det gäller användning av mätningbaserade metoder så träder ett flertal ändringar i kraft från och med 1 januari 2021. I detta avsnitt sammanfattas dessa ändringar. Anläggningar som använder sig av mätningbaserade metoder rekommenderas att sätta sig in i ändringarna för att säkerställa att kraven efterlevs.

2.1 Klassificering av utsläppskällor vid mätbaserad metod

I den nya artikeln 19.4 har nya definitioner införts för klassificeringen av utsläppskällor där mätbaserad metod tillämpas. Följande definitioner gäller:

- a) Mindre utsläppskällor - sådana utsläppskällor som släpper ut mindre än 5 000 ton fossila koldioxidekvivalenter per år eller mindre än 10 procent av anläggningens totala fossila utsläpp (högst 100 000 ton fossila koldioxidekvivalenter per år), beroende på vilket som är störst uttryckt som absoluta värden.
- b) Stora utsläppskällor – sådana utsläppskällor som inte klassificeras som en mindre utsläppskälla

Om en mindre utsläppskälla skulle överstiga de tröskelvärden som nämns i punkt a) ovan så innebär det inte per automatik att utsläppskällan ska klassificeras som större. I de fall verksamhetsutövaren kan visa att tröskelvärdet inte har överskridits under de senaste fem åren och inte kommer att överskridas igen under kommande rapporteringsperioder krävs ingen ändring av övervakningsplanen.

2.2 Nya nivåkrav

Nivåkraven för mätningbaserade metoder i artikel 41 har uppdaterats och knyter nu an mot klassificeringen som definierats i artikel 19.4.

En viktig skillnad från den tidigare versionen av MRR är att för att få tillämpa lägre övervakningsnivå för mindre utsläppskällor krävs nu att verksamhetsutövaren kan visa att det är tekniskt genomförbart eller medför orimliga kostnader att tillämpa den krävda nivån. Tidigare gällde att för mindre utsläppskällor fick verksamhetsutövaren tillämpa en nivå lägre än vad som krävdes för en större utsläppskälla utan att detta motiverades.

Det är numera endast för anläggningsskategorier A som det initialt tillåts lägre nivåer än den högsta nivån som specificeras i tabell 1 i bilaga VIII. Nivåkraven för anläggningsskategorier A specificeras i tabell 2 i bilaga VIII. För anläggningar av kategori B eller C ska den högsta nivån enligt tabell 1 i bilaga VIII tillämpas om den är tekniskt möjlig och inte leder till orimliga kostnader.

För anläggningar med låga utsläpp gäller enligt artikel 47.6 att verksamhetsutövaren får tillämpa nivå 1 utan att tillhandahålla bevis för att det är tekniskt ogenomförbart eller medför orimliga kostnader.

Nivåkraven som gäller för de olika anläggningskategorierna, inklusive anläggningar med låga utsläpp, har sammanställts i tabellen nedan.

<i>Nivåkrav för mätningbaserade metoder</i>		
Anläggningskategori	Mindre utsläppskällor	Större utsläppskällor
A - låga utsläpp	Minst nivå 1	Minst nivå 1
A	Minst nivå 2 (som lägst nivå 1 om man kan visa att det är tekniskt ogenomförbart eller medför orimliga kostnader att tillämpa den krävda nivån)	Minst nivå 2 (som lägst nivå 1 om man kan visa att det är tekniskt ogenomförbart eller medför orimliga kostnader att tillämpa den krävda nivån)
B	Minst nivå 4 för CO ₂ och nivå 3 för N ₂ O (som lägst nivå 1 om man kan visa att det är tekniskt ogenomförbart eller medför orimliga kostnader att tillämpa den krävda nivån)	Minst nivå 4 för CO ₂ och nivå 3 för N ₂ O (upp till två nivåer lägre om man kan visa att det är tekniskt ogenomförbart eller medför orimliga kostnader att tillämpa den krävda nivån)
C	Minst nivå 4 för CO ₂ och nivå 3 för N ₂ O (som lägst nivå 1 om man kan visa att det är tekniskt ogenomförbart eller medför orimliga kostnader att tillämpa den krävda nivån)	Minst nivå 4 för CO ₂ och nivå 3 för N ₂ O (en nivå lägre om man kan visa att det är tekniskt ogenomförbart eller medför orimliga kostnader att tillämpa den krävda nivån)

Vilka anläggningar påverkas?

Alla anläggningar som använder sig av kontinuerlig mätning behöver uppdatera övervakningsplanen och anmäla ändringar till Naturvårdsverket.

2.3 Ny referens till standarden EN ISO 16911-2

I artikel 42.1 har en referens till standarden EN ISO 16911-2 (*Stationary source emissions - Manual and automatic determination of velocity and volume flow rate in ducts*) lagts till. Verksamhetsutövare uppmanas att se över sina metoder så att de, när tillämpligt, uppfyller standarden.

2.4 Metoder för att bestämma biomassafraktion

I artikel 43.4 har det introducerats fler metoder för att fastställa biomassafraktionen i rökgaserna. Verksamhetsutövare hänvisas till att

använda:

- a) En beräkningsbaserad metod. Här ingår t.ex. kol-14-metoden, dvs. provtagning och bestämning av radioaktivt kol.
- b) En annan metod som bygger på en relevant standard. Här ingår t.ex. BIOMA som kopplar till standarden ISO 18466.
- c) En skattningsmetod som offentliggjorts av kommissionen.

I bilaga VIII nämns att om en mätbaserad metod används för att bestämma biomassafractionen så gäller samma nivådefinitioner som för utsläppen av koldioxid. T.ex. så ska en B-anläggning tillämpa nivå 4 för att bestämma biomassafractionen medan en A-anläggning kan tillämpa nivå 2.

Vilka anläggningar påverkas?

För de anläggningar som i dagsläget bestämmer biomassafractionen i rökgaserna genom provtagning och bestämning av radioaktivt kol så innebär detta ingen förändring. Anläggningar där biomassafractionen mäts kontinuerligt i rökgaserna, t.ex. vid användandet av BIOMA, behöver däremot se över sina osäkerhetsberäkningar.

3 Nivådefinitioner i bilaga II

I bilaga II träder en del ändringar i kraft i och med den nya MRR. Nedan följer en kort sammanfattning över de viktigaste ändringarna i bilaga II.

- Nivåkrav för tvättning av Urea har lagts till i tabell 1.
- Utsläpp från produktion av väte ska övervakas enligt avsnitt 19 i bilaga IV.
- För beräkningsfaktorerna emissionsfaktor och kolinnehåll har ett nytt alternativt tillvägagångssätt fått uppfylla nivå 3 introducerats.
- För biomassafraktion finns nu tre nivåer istället för två.
- Ändringar i nivåer för processutsläpp i avsnitt 4. Även processutsläpp från icke-karbonater omfattas nu av avsnitt 4.

Verksamhetsutövare bör kontrollera om de berörs av ändringarna i bilaga II och vid behov uppdatera övervakningsplanen.

4 Verksamhetsspecifika ändringar i bilaga IV

Ett antal ändringar som påverkar specifika verksamheter har gjorts i bilaga IV. Nedan följer en kort sammanfattning över de viktigaste ändringarna i bilaga IV.

- Ett tillägg i avsnitt 2, bilaga IV, innebär att övervakning av utsläpp från vätgasproduktion inom raffinaderier ska göras enligt samma bestämmelser som för fristående vätgasproduktion (avsnitt 19, bilaga IV).
- En ändring har gjorts för anläggningar som övervakar utsläpp av perflourkarboner (PFC) från framställning eller bearbetning av primärt aluminium. Dessa anläggningar ska nu även beräkna utsläpp av PFC som inte beror på anodeffekter. Se avsnitt 8, bilaga IV, för vidare information.
- Anläggningar som tillverkar keramiska produkter tillåts använda bakåtberäkning för att fastställa aktivitetsdata för insatsvaror för metod A. Även justeringar av nivådefinitionerna har gjorts. Se avsnitt 12, bilaga IV för vidare information.

Verksamhetsutövare bör kontrollera om de berörs av ändringarna i bilaga IV och vid behov uppdatera övervakningsplanen.

5 Ändringar som börjar gälla från och med 2022

Förutom de ändringar som redan börjat gälla och de som gäller från 1 januari 2021 så träder ytterligare ändringar i kraft från 1 januari 2022. De ändringar som berör anläggningar sammanfattas kort nedan.

5.1 Biogas på naturgasnät

Från och med 1 januari 2022 kommer det vara möjligt att tillgodoräkna sig biogas som köps från ett naturgasnät trots att mängden biogas inte fysiskt tas emot och förbränns vid anläggningen. Detta har införts i MRR i form av ändringar i artikel 39. I artikel 39.3 står det efter ändringen att analyser inte ska användas för att bestämma biomassafraktionen av gas som erhålls från ett naturgasnät. Istället ska biomassafraktionen bestämmas enligt det tillvägagångssätt som beskrivs i den nya artikel 39.4. Biomassafraktionen får enligt artikel 39.4 bestämmas med hjälp av köpekontrakt så länge följande villkor är uppfyllda:

- Ingen dubbelräkning av mängden biogas sker.
- Anläggningen och biogasproducenten är anslutna till samma gasnät.

För att visa att villkoren i artikel 39.4 är uppfyllda får en databas användas. Biogasen ska dessutom uppfylla kriterierna i förnybartdirektivet enligt artikel 38. Ytterligare vägledning kring hur anläggningar berörs av denna ändring i MRR och hur den ska tillämpas i praktiken kommer att komma under 2021.

5.2 Anpassningar till förnybartdirektivet

I artikel 38 i nya MRR har justeringar gjorts för att anpassa regelverket till det nya förnybartdirektivet (direktiv (EU) 2018/2001). Dessa ändringar innebär att vissa kriterier enligt förnybartdirektivet behöver vara uppfyllda för att en anläggning ska få räkna biomassa som noll-utsläpp. Ytterligare vägledning kring hur detta påverkar anläggningarna kommer att komma under 2021.

6 Kontakt

Frågor kan skickas till vår funktionsbrevlåda: EUETS@naturvardsverket.se.

Det går också bra att ringa vår växel (010-698 10 00) för att komma i kontakt med handläggare. Vi som jobbar med dessa frågor är placerade på utsläppshandelsenheten.

Frågor om Unionsregistret och överlämnande av utsläppsrätter besvaras av Energimyndigheten: utslappshandel@energimyndigheten.se